

[Dahlgaard.]

stadig væk ikke, hvad retning kursen har. Befolkningen må uden vanskelighed kunne se, hvilke vanskelige vilkår valget i december skabte for folkestyret, når landets næststørste parti indtager en sådan uberegnelig holdning og derved skaber særlige vanskeligheder ved udformningen og gennemførelsen af en konsekvent politik.

Man kan diskutere, hvem der er hovedansvarlig, hvis terrinen falder på gulvet. Regeringen, der for sent kom i tanke om samarbejdets nødvendighed, eller socialdemokratiet, der pludselig gik i baglås. Efter vor opfattelse må der altid hvile et kvalificeret ansvar på forhandlingslederne, i dette tilfælde altså regeringen. Det radikale venstre har udfoldet de størst mulige bestræbelser for at få partier på begge sider af den usynlige streg mellem højre og venstre her i salen bragt sammen i et samarbejde, der skulle kunne praktiseres om de nærmeste eller i hvert fald det nærmeste års opgaver, uden at løsningen af disse problemer skulle blive afhængig af hr. Glistrup's parti.

Vores henvendelse i går til formændene for socialdemokratiets og venstres folketingsgrupper var et forsøg på i meget brede formuleringer at indkredse hovedområder for de opgaver, der nødvendigvis må og skal arbejdes med og helst også samarbejdes om.

Denne henvendelse havde fire punkter. Jeg skal kun nævne de to, nemlig en opfordring til, at partierne forpligter sig til i finansåret 1975-76 at gennemføre besparelser på 5 mia kr., der fordeles på de offentlige budgetter, altså både statens og de kommunale budgetter. Vi føler, at det er noget i retning af en erfaring, at hvis man ikke tager en målsætning som udgangspunkt, så når man i hvert fald ikke noget, og vi mener, at denne målsætning, når den spredes på samtlige offentlige budgetter, vel er en ret krævende målsætning, men ikke ligger uden for det realistiske plan.

Vi nævnte, at boligforhandlingerne burde fortsættes med sigte på en sammenarbejdning af regeringsoplægget og S-R-skitsen, således at retningslinjerne for de kommende års boligpolitik kunne fastlægges inden sommerferien. Vi mener, at denne sag er betydningsfuld, men vi mener også, at de forhandlinger, der faktisk fandt sted i store bedagsferien, havde en sådan karakter, at

der var grund til at tro, at en videreførelse måske kunne føre til et gunstigt resultat.

Og her står vi så. Afgiftsforslagene er det andet forsøg i løbet af et par måneder på at klare helt presserende opgaver, for at vi kan få tid til at gå i gang med de langsigtede. Fra radikal side føler vi os tilfreds med de ændringsforslag, som vi sammen med andre partier er forslagsstillere til, og det fører også til, at vi, hvis ikke der sker uforudselige ting, er parate til at medvirke til lovforslagenes gennemførelse ved tredje behandling. Ganske uanset udfaldet af de forestående afstemninger frygter vi imidlertid i det radikale venstre, at de politiske muligheder for at løse den kommende tids vanskelige opgaver er blevet forringet.

Simonsen (KF):

Store bededagsmorgen 1974 vil utvivlsomt gå over i historien. Det tror jeg også, de forhandlinger, som lå umiddelbart før denne morgen og i dagene derefter, vil gøre, og hvorvidt de vil blive bedømt positivt eller negativt, tror jeg nok, man har lov at sige, at folketinget endnu i de kommende timer har en vis indflydelse på.

Vi har vel sjældent i dette folketing fået så mange erklæringer, så mange krav fremsat af enkeltpartier og så mange forslag, som vi har oplevet gennem de senere dage. Der er vist ikke nogen tvivl om, at baggrunden også er den, at dette folketing for øjeblikket har 11 partier. Anderledes kan det ikke være. Men der er måske også grund til at gøre opmærksom på, at når man er i den situation, at folketinget har 11 partier, så kræves der en meget stor bevægelighed fra de enkelte partier, og her synes jeg nok, man har lov at sige, som det allerede er sagt fra andre ordførere, at der er visse partier, der har vist en vældig stædighed. Mon ikke dette folketing klarere end nogen sinde har oplevet, at der er langt til 90 mandater, de 90 mandater, der skal til for at få love igennem.

Der har været ført en række forhandlinger siden den berømte store bededagsmorgen, og folketinget står nu over for igen at skulle forsøge at træffe en afgørelse. Vi har fået afgiftsforslagene tilbage med tillæg til den betænkning, der er afgivet, og når man ser på de ændringer og tager udgangspunktet i betragtning, nemlig spørgsmålet om at eta-